

Alma Jeftić

Jedan trenutak, jedna definicija

Nedavno su me pitali kako ja definiram pomirenje. I nije se očekivao poetski odgovor. Zapravo, mislim da nisu očekivali odgovor uopće. Nekako izgleda da u tim situacijama ljudi očekuju od vas da ponudite konkretna rješenja, nešto poput uputstva na pakovanju instant kafe: istresite sadržaj u šoljicu, ugrijte vodu, prelijte neključalom vodom, dodajte šećer i mlijeko po želji... Dobro, ovdje bi najteže bilo odrediti šta je neključala voda (vjerovali ili ne, danas to predstavlja veliki problem za mnoge domaćine/ce).

Ipak, da se vratimo na temu... Bez imalo obrazloženja, moj odgovor se sastojao iz pukog opisa - za mene je pomirenje brzi voz kojim možete stići za četiri sata od jednog (određenog grada) do drugog (opet određenog grada, čiji je naziv nebitan za cijeli sadržaj ove kolumne). Uredu... Nijemi pogledi. "Ne razumijem". Naravno da ne razumije.

Harmonija nije na odmet. Ali, jedno je sigurno: ljubav je složena emocija. I ne možete nekoga natjerati da nešto osjeća. A posebno da osjeća ljubav. I zašto onda svi bezuspješno pokušavaju povezati pomirenje sa emocijama, ljubavlju, sa harmonijom, dječijim programom u subotnje jutro i tako dalje? Razumijem. Zato jer je to teži put. Mnogo teži od onog voza iz prethodne rečenice. Jer, kako da imamo voz, ako se ljudi međusobno ne vole?! Trebamo ih prvo naučiti kako ljubiti Bližnjeg! I onda se na to potroše milioni, izgube sati u radionicama, popularnim "workshopima", gdje svi poput djece uče kako se približiti Drugom, kako ga shvatiti, uvažiti, voljeti... A lekcija o emocijama? O regulaciji emocija? O kognitivnim preduvjetima emocija? Ne, nema potrebe za to. Zašto bismo se zamerali teorijom, kada ovako samo (ne)učimo i (ne)gubimo vrijeme i, vjerujte, očigledno je da uživamo u svemu tome. I, ovako nasmiješeni, siti i zadovoljni, čak i volimo ove pored nas. Pa kako i ne bi, opet ćemo se vidjeti. Jer, kompleksna je ovo materija.

Onda slijedi prenošenje izrečenog, nedorečenog, (ne)naučenog na šire narodne mase. Naravno, to je još dugotrajniji proces. Jer te mase ne znaju, one nemaju ono što bi se nazvalo "basic knowledge", pa sada s njima prvo moramo krenuti od osnova... Dobro, za to će nam trebati još sredstava. Ne može to tek tako jednostavno. I naš trud treba ispravno nagraditi...

I tako godinama. Možda i decenijama. Knowledge management i knowledge sharing na djelu. Učimo kako ljubiti Bližnjeg. Sa razlogom i bez razloga. I ništa nam nije jasno, jer još uvijek ni ne znamo zašto to radimo. Očigledno smo mi ti koji su na pogrešnom mjestu u pogrešno vrijeme. Oni koji bi trebali biti tu gdje smo mi sada su zapravo oni koji nam to znanje šire. I šta sada da radimo?

Sada neću dati odgovor. Umjesto toga, mislim da ću napraviti jedan od onih instant 3 u 1 kofeinskih napitaka. Istresti sadržaj u šoljicu i prelići ključalom vodom. Pa šta ako nije u skladu sa uputstvom. To je sada najmanji problem. Jer ja volim onaj zvuk koji dolazi iz čajnika svaki put kada voda ključa u njemu. Ne znam zašto, ali podsjeća na zvuk onog brzog voza iz nekog davnog perioda. Eto još jedna definicija pomirenja - ne postupiti baš uvijek u skladu sa uputstvom. Neke stvari treba prelići - ključalom vodom.

PR
DIOGEN pro kultura
<http://www.diogenpro.com>

NE KOPIRATI